UCHWAŁA NR XXXI/254/26
RADY MIEJSKIEJ W NASIELSKU

z dnia 29 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na dyrektora Samorządowego Przedszkola i Żłobka Miejskiego w Nasielsku

Na podstawie art.18 b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662, 912), w związku z art. 229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się co następuje:

§ 1. Po ponownym rozpatrzeniu skargi z dnia 28 lipca 2026 r., wraz z jej uzupełnieniem, na działalność Dyrektora Żłobka Miejskiego „Wesoła Ciuchcia" w Nasielsku, Rada Miejska w Nasielsku uznaje skargę za bezzasadną w zakresie należącym do właściwości Rady Miejskiej w Nasielsku, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Nasielsku do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Nasielsku

Marek Gerasik

Uzasadnienie

W dniu 28 lipca 2026 r. do Urzędu Miejskiego w Nasielsku wpłynęła skarga dotycząca działalności Dyrektora Żłobka Miejskiego „Wesoła Ciuchcia" w Nasielsku. Skarga została następnie uzupełniona pismem dotyczącym m.in. sposobu prowadzenia dokumentacji, dostępu do aplikacji LiveKid oraz rozliczeń związanych z pobytem dziecka w placówce.

W dniu 19 sierpnia 2026 r. Rada Miejska w Nasielsku podjęła uchwałę Nr XXIX/237/26 w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Samorządowego Przedszkola i Żłobka Miejskiego w Nasielsku, uznając skargę za bezzasadną.

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 14 września 2026 r., znak WP-I.4131.242.2026, Wojewoda Mazowiecki stwierdził nieważność uchwały Nr XXIX/237/26. Organ nadzoru wskazał w szczególności, że uzasadnienie uchwały nie zawierało wyjaśnienia w zakresie właściwości Rady Miejskiej do rozpoznania poszczególnych zarzutów skargi oraz nie przedstawiało faktycznych i prawnych podstaw uznania skargi za bezzasadną. Wojewoda podkreślił również konieczność odniesienia się przez organ rozpatrujący skargę do wszystkich podniesionych w niej zarzutów.

W związku ze stwierdzeniem nieważności wskazanej uchwały Rada Miejska w Nasielsku przystąpiła do ponownego rozpatrzenia sprawy, uwzględniając stanowisko organu nadzoru oraz dokonując ponownej analizy właściwości Rady i materiału zgromadzonego w sprawie.

W toku ponownego rozpatrywania skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 22 września 2026 roku zapoznała się ze skargą, jej uzupełnieniem oraz pisemnymi wyjaśnieniami Dyrektora Żłobka Miejskiego „Wesoła Ciuchcia" w Nasielsku z dnia 16 września 2026 r. Dyrektor odniósł się w nich szczegółowo do poszczególnych zarzutów podniesionych przez Skarżącą.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innego organu właściwego, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Wobec powyższego Rada Miejska w Nasielsku jest właściwa do rozpatrzenia zarzutów odnoszących się do działalności Dyrektora jako kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, w szczególności dotyczących sposobu kierowania placówką, organizacji jej pracy oraz wykonywania obowiązków przez Dyrektora. Jednocześnie Rada nie jest uprawniona do przesądzania o odpowiedzialności karnej określonych osób ani do dokonywania ustaleń zastrzeżonych na mocy przepisów szczególnych dla innych właściwych organów.

Jak wynika z wyjaśnień dyrektora placówki:

1. Zarzut niewłaściwego i nieprofesjonalnego zachowania wobec skarżącej

Skarżąca zarzuciła Dyrektorowi nieprofesjonalne i pozbawione kultury zachowanie wobec niej, w tym krzyk oraz nieodpowiedni sposób prowadzenia rozmów dotyczących jej dziecka.

Z wyjaśnień Dyrektora Żłobka oraz przedłożonej notatki służbowej pracownika sekretariatu wynika, iż rozmowy telefoniczne, na które powołuje się Skarżąca, były prowadzone wyłącznie przez pracownika sekretariatu placówki, a nie bezpośrednio przez Dyrektora. Dyrektor nie był bezpośrednim uczestnikiem wymiany zdań opisywanej w skardze. Pani dyrektor kategorycznie i stanowczo zaprzeczyła, aby w trakcie jakiejkolwiek rozmowy (telefonicznej bądź osobistej) pracownik sekretariatu zachowywał się wobec Skarżącej w sposób opisany w skardze, w szczególności, aby stosował podniesiony ton głosu (krzyk) czy naruszał standardy kultury osobistej.

Wobec wyraźnej rozbieżności pomiędzy twierdzeniami Skarżącej a wyjaśnieniami Dyrektora, oraz wobec braku materiału dowodowego pozwalającego w sposób jednoznaczny i bezsporny potwierdzić wersję wydarzeń przedstawioną przez Skarżącą, Rada nie znalazła podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień Dyrektora placówki oraz nie znalazła podstaw do uznania tego zarzutu za zasadny.

2. Zarzut niewłaściwego traktowania dziecka przez personel

Jak wyjaśniła dyrektor placówki zarzuty dotyczące stosowania przemocy fizycznej czy szarpania dziewczynki przez opiekunki stanowią bezpodstawne pomówienie personelu. Dziewczynka uczęszczała do placówki bardzo nieregularnie, co drastycznie utrudniało jej proces adaptacji. Naturalne w tym wieku reakcje stresowe i lękowe u dziecka (wycofanie, lęk, a nawet ataki paniki objawiające się przyspieszonym oddechem i drżeniem ciała charakterystyczne dla wcześniaka) były przez opiekunki natychmiast wyciszane poprzez okazywanie empatii, tulenie i wsparcie. Działania personelu miały charakter wyłącznie opiekuńczy i terapeutyczny. Ponadto matka w trakcie uczęszczania dziecka do żłobka nigdy nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń w tym zakresie zarówno opiekunkom jak i dyrektorowi placówki.

W treści samej skargi Skarżąca wprost wskazała, że powodem zaprzestania posyłania dziecka do żłobka była zmiana jej sytuacji życiowej, tj. utrata niedoszłego zatrudnienia oraz wysokie koszty codziennych dojazdów do placówki wynoszących aż 14 kilometrów. Dowodzi to jednoznacznie, że rezygnacja wynikała z przyczyn logistyczno-materialnych matki, a nie z rzekomych uchybień personelu, którymi skarżąca próbuje obecnie obarczyć placówkę.

Zdaniem Dyrektora żłobka bezpośrednim impulsem do gwałtownego rozwiązania umowy przez matkę w dniu 2. urodzin córki był fakt, że do godziny 12:11 w aplikacji żłobkowej nie pojawiły się zdjęcia z urodzin dziewczynki. Skarżąca mija się z prawdą twierdząc, że zabrała dziecko ze żłobka w trybie natychmiastowym – dziewczynka spędziła w placówce cały dzień, zjadła posiłki i została odebrana standardowo po leżakowaniu ok. godz. 15:00, a zdjęcia były wgrywane przez personel w czasie snu dzieci. Dla matki kwestia publikacji zdjęć w galerii internetowej była sprawą nadrzędną, ważniejszą od realnych pytań o rozwój i funkcjonowanie córki, których nie zadawała, co także potwierdza prawdziwość opinii o funkcjonowaniu dziecka w żłobku wydanej na prośbę ojca.

Wobec wyraźnej rozbieżności pomiędzy twierdzeniami Skarżącej a wyjaśnieniami Dyrektora, oraz wobec braku materiału dowodowego pozwalającego w sposób jednoznaczny i bezsporny potwierdzić wersję wydarzeń przedstawioną przez Skarżącą, Rada nie znalazła podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień Dyrektora placówki oraz nie znalazła podstaw do uznania tego zarzutu za zasadny.

3. Zarzut naruszenia zasad higieny

Skarżąca podniosła zarzut dotyczący naruszenia zasad higieny w związku z sytuacją, w której jej dziecko miało w ustach smoczek należący do innego dziecka.

Dyrektor w złożonych wyjaśnieniach potwierdziła, że doszło do incydentalnego zdarzenia tego rodzaju. Według wyjaśnień sytuacja została niezwłocznie wyjaśniona z matką dziecka (co potwierdza notatka służbowa opiekunki, która rozmawiała tego dnia ze skarżącą), a w placówce wprowadzono dodatkowy nadzór nad przechowywaniem przedmiotów osobistych dzieci w celu zapobiegania podobnym zdarzeniom w przyszłości.

Wobec powyższego Rada stwierdza, że sam fakt wystąpienia incydentu został potwierdzony. Jednocześnie z przedstawionych wyjaśnień wynika, że miał on charakter jednostkowy, a po jego wystąpieniu podjęto działania organizacyjne mające zapobiec podobnym sytuacjom.

4. Zarzut dotyczący okoliczności zakończenia korzystania ze żłobka

Skarżąca wskazała, że zakończenie pobytu dziecka w placówce wiązało się z nieprawidłowym postępowaniem personelu i Dyrektora.

Jak wyjaśniła dyrektor placówki Umowa została rozwiązana na wyraźny, pisemny wniosek samej matki z dnia 15 czerwca 2026 r.. Zgromadzony materiał (w tym treść samej skargi) dowodzi, że powodem zaprzestania posyłania dziecka do żłobka była zmiana jej sytuacji życiowej, tj. utrata niedoszłego zatrudnienia oraz wysokie koszty codziennych dojazdów do placówki wynoszących aż 14 kilometrów. Fakty wskazują jednoznacznie, że rezygnacja wynikała z przyczyn logistyczno-materialnych matki, a nie z rzekomych uchybień personelu, którymi skarżąca próbuje obecnie obarczyć placówkę.

Na podstawie przedstawionego materiału Rada nie znalazła podstaw do stwierdzenia, że rozwiązanie umowy lub zakończenie korzystania z usług żłobka nastąpiło wskutek bezprawnego działania Dyrektora.

5. Zarzut dotyczący aplikacji LiveKid

W uzupełnieniu skargi Skarżąca wskazała, że po rozwiązaniu umowy została pozbawiona dostępu do aplikacji LiveKid, co w jej ocenie miało służyć usunięciu lub ukryciu informacji związanych z pobytem dziecka w placówce.

Z wyjaśnień pani dyrektor wynika, iż Zgodnie z regulaminem korzystania z dziennika i aplikacji LiveKid oraz przepisami o ochronie danych osobowych (RODO), rodzic po rozwiązaniu umowy traci wgląd w bieżące życie grupy, zachowując dostęp wyłącznie do modułu rozliczeń. W wyniku przeoczenia sekretariatu pełny dostęp skarżącej pozostawał aktywny aż do 28 lipca 2026 r. (ponad miesiąc po odejściu dziecka). Odłączenie konta w lipcu było standardowym porządkowaniem bazy danych. Żadne dane dziecka nie zostały usunięte ani zmodyfikowane wstecznie, a system LiveKid posiada automatyczny, niezależny rejestr operacji, uniemożliwiający ukrywanie faktów. Działanie placówki było legalne i podyktowane ochroną prywatności innych dzieci. Zarzut dotyczący „zacierania śladów" nie znajduje oparcia w rzeczywistości.

W zgromadzonym materiale nie przedstawiono dokumentów pozwalających stwierdzić, że Dyrektor usunął, zmienił lub sfałszował dane znajdujące się w systemie LiveKid.

6. Zarzut fałszowania dokumentacji oraz nieprawidłowości finansowych

Skarżąca podniosła zarzuty dotyczące m.in. fałszowania dokumentacji i pobierania środków publicznych związanych z pobytem dziecka w placówce.

Dyrektor wskazał, że dokumentacja finansowa, księgowa oraz rejestry obecności prowadzone są zgodnie ze stanem faktycznym, a umowa ze skarżącą obowiązywała do dnia 15 czerwca 2026 r. Wyjaśnił również, że naliczenie należności za wyżywienie wynikało z obowiązującej umowy i obecności dziecka w określonych dniach.

Na podstawie materiałów znajdujących się w dyspozycji Rady nie stwierdzono podstaw pozwalających potwierdzić zarzut fałszowania przez Dyrektora dokumentacji lub podejmowania działań zmierzających do bezprawnego uzyskania środków publicznych.

Rada zaznacza jednocześnie, że ustalenie, czy doszło do popełnienia przestępstwa polegającego na fałszowaniu dokumentów bądź innego czynu zabronionego, nie należy do kompetencji Rady Miejskiej.

7. Zarzut dotyczący należności za wyżywienie i kontaktów telefonicznych

Skarżąca zarzuciła dyrektorowi żłobka nękanie telefoniczne oraz sporządzenie „złośliwej", nieprawdziwej opinii o dziecku w porozumieniu z jej byłym mężem, w celu zaszkodzenia jej w sądzie.
Kontakt telefoniczny podjęty przez sekretariat w dniu 28 lipca 2026 r. wynikał wyłącznie z procedury windykacyjnej zaległości za wyżywienie dziecka za czerwiec. Skarżąca nie odbierała telefonu, wobec czego placówka skontaktowała się z drugim opiekunem prawnym posiadającym pełną władzę rodzicielską. Skarżąca oddzwoniła później do sekretariatu z pretensjami, krzycząc, że nie zamierza płacić i ostro krytykując treść opinii pedagogicznej. Ojciec uregulował dług następnego dnia.
Jak wyjaśniła pani dyrektor dokument „Informacja o funkcjonowaniu dziecka w żłobku" z dnia 23.06.2026 r. został sporządzony w sposób profesjonalny, bezstronny i zawiera wyłącznie obiektywne obserwacje pedagogiczne..
Rutynowe dochodzenie należności budżetowych i kontakt z pełnoprawnym rodzicem nie stanowią uchybienia ani nękania. Zarzuty matki o „spisku" i stronniczości są wyłącznie konsekwencją jej trudnych, osobistych relacji z byłym mężem, w które placówka nie ingeruje.

W ocenie Rady zebrany materiał nie daje podstaw do uznania, że samo podejmowanie kontaktu w celu uregulowania należności stanowiło nieprawidłowe wykonywanie obowiązków przez Dyrektora.

8. Zarzut fałszowania dokumentacji oraz nieprawidłowości finansowych
Skarżąca oskarżyła Dyrektora o fałszowanie rejestrów obecności oraz próbę wyłudzenia środków publicznych poprzez naliczenie opłat za czerwiec 2026 r..
Jak wyjaśniła pani dyrektor dokumentacja finansowo-księgowa żłobka jest prowadzona rzetelnie i odzwierciedla stan faktyczny. Umowa obowiązywała do dnia 15 czerwca 2026 r., a dziecko było fizycznie i dobrowolnie obecne w placówce w dniach 11, 12 oraz 15 czerwca 2026 r.. Naliczenie opłat za te dni było bezwzględnym obowiązkiem prawnym Dyrektora wynikającym z ustawy o finansach publicznych. Zaniechanie poboru tych środków stanowiłoby naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
W ocenie Rady działania Dyrektora były legalne i zbieżne z literą prawa.

Dokumentacja potwierdzającą powyższy stan faktyczny została dołączona do wyjaśnienia sprawy, tj. pisma z dnia 11.08.2026 roku o numerze ŻMN.015.164.2026

Posumowanie

Po ponownym przeanalizowaniu skargi i jej uzupełnienia, wyjaśnień Dyrektora oraz materiałów zgromadzonych w toku postępowania Rada Miejska w Nasielsku stwierdziła, że w zakresie należącym do jej właściwości brak jest wystarczających podstaw do potwierdzenia zasadniczych zarzutów dotyczących nieprawidłowego wykonywania obowiązków przez Dyrektora Żłobka Miejskiego „Wesoła Ciuchcia" w Nasielsku.

Po wysłuchaniu wyjaśnień dyrektora placówki oraz zapoznaniu się dokumentacja placówki w ocenie Rady Miejskiej dyrektor oraz personel Żłobka Miejskiego „Wesoła Ciuchcia" w Nasielsku działali zgodnie z prawem, statutem oraz procedurami opiekuńczo-wychowawczymi. Wobec braku jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do stwierdzenia nieprawidłowości w działaniach Dyrektora, Rada Miejska w Nasielsku orzeka o bezzasadności skargi w zakresie należącym do jej właściwości.

Mając powyższe na uwadze, Rada Miejska w Nasielsku uznała skargę za bezzasadną w zakresie należącym do jej właściwości.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący

ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez konieczności ponownego szczegółowego rozpatrywania sprawy.